



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 144/2012-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. novembra 2012 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť Š. Š., K., zastúpeného advokátom JUDr. M. C., Advokátska kancelária s. r. o., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 641/09 a takto

### **r o z h o d o l :**

1. Okresný súd Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 641/09 porušil základné právo Š. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Š. Š. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Š. Š. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 314,18 € (slovom tristoštrnásť eur a osemnásť centov), ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť na účet jeho advokáta JUDr. M. C., Advokátska kancelária s. r. o., Ž., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

## **O d ô v o d n e n i e :**

### **I.**

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 144/2012-13 z 30. mája 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Š. Š. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 641/09 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že:

*«Dňa 31. 3. 2009 som začal pred exekútorským úradom Mgr. B. J. exekučné konanie. Vec je vedená pred OS Žilina pod č. k. 18 Er 641/2009.*

*Okresný súd Žilina vydal dňa 24. 4. 2009 pod č. k. 5511-049931 poverenie súdnemu exekútorovi. Povinná 1. podala dňa 12. 6. 2009 proti exekúcii námietky. Ja som podal dňa 25. 6. 2009 exekútorovi vyjadrenie k námietkam.*

*Od tejto doby som nezaregistroval žiadnu činnosť súdu, ktorá by mala smerovať k rozhodnutiu o námietkach.*

*Dňa 20. 11. 2009 som súdu navyše oznámil potrebné informácie pre rozhodovanie o námietkach a dňa 11. 3. 2010 som do spisu predložil uznesenie KR PZ Žilina o vznesení obvinenia proti povinnej v rade 1. vo veci súvisiacej s vymáhanou pohľadávkou.*

*Pretože súd vo veci bez dôvodov nekonal, predložil som dňa 26. 1. 2011 predsedovi súdu a ministerke spravodlivosti sťažnosť na prietahy v konaní.*

*Odpoveď som obdržal len od predsedu OS Žilina, ktorý mi odpovedal podaním 1 SprS 37/2011 z 8. 2. 2011, podľa ktorého vec vraj nebola vybavená z dôvodu zaťaženia exekučného súdu. Od tejto doby dodnes však vo veci súd zasa nekonal, pričom z vlastnej praxe mi je známe, že súd už vybavil aj veci a námietky, ktoré napadli po tejto lehote.*

*Okrem toho som voči povinnej v rade 1. podal dňa 18. 8. 2009 okresnej prokuratúre v Žiline trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestnej činnosti súvisiacej práve s vymáhanou pohľadávkou v exekučnom konaní vedenom pred OS Žilina č. k. 18 Er 641/2009.*

*Povinná si vyrobila – sfaľovala príjmový pokladničný doklad s dátumom 19. 12. 2008, ktorý som jej mal údajne vystaviť ja. Použila však predtlač s menou „€“, ktorý sa používal až po 1. 1. 2009. Do konca roku 2008 u nás platila mena „SK“. Povinná navyše sfaľovala nie môj podpis, ale podpis inej osoby - Ing. A. K., hoci môj podpis mala na dohode o vzdaní sa práva zo dňa 7. 7. 2008, ktorú sme spolu uzavreli.*

*Na základe vyšetrovania bola voči povinnej (podozrivej) vznesená obžaloba, o čom ma Okresná prokuratúra Žilina upovedomila podaním z 21. 6. 2010...*

*Napriek odstupu času aj s prihliadnutím na moje žiadosti či sťažnosti, do dnešného dňa nebolo ani v jednej veci rozhodnuté, či konané spôsobom, ktorý by smeroval k rozhodnutiu. Vo veci 18 Er 641/2009 súd nekoná, hoci je nesporné, že konal vo veciach, ktoré napadli neskôr. Vo veci 1 T 110/10 do dnešného dňa nebolo nariadené ani prvé pojednávanie.*

*Ja, sťažovateľ, som teda vyčerpal všetky dostupné právne prostriedky, ktorými sa môžem domáhať nápravy konania od porušovateľa svojho práva.*

*Postup súdu, ktorým došlo k prietahom v konaní považujem za rozhodujúci pre kvalitu vymoženía mojej pohľadávky. Tým, že súd vo veci vyvolal prietahy došlo k situácii, že vo vymáhaní som bol predbehnutý a majetok, ktorý by inak podliehal exekučnému záložnému právu bude predmetom „verejnej dražby“. Takýmto postupom súdu som bol ukrátený na mojich právach o sumu cca sa rovnajúcu exekuvanej istine s príslušenstvom.*

*Nečinnosťou súdu mi vznikla škoda vo výške zodpovedajúcej vymáhanej čiastke, lebo jediný majetok, ktorý mohol slúžiť na uspokojenie mojej pohľadávky je predmetom verejnej*

dražby, ktorá sa uskutoční v Bratislave dňa 27. 10. 2011. Hodnota majetku vo verejnej dražbe dosahuje cca 350 tis. €, avšak hodnota pohľadávky záložcu má byť vyššia.

Moja – pôvodne vysoká pravdepodobnosť na uspokojenie mojej pohľadávky sa zmenila na „možnosť“ môjho exekútora prihlásiť si pohľadávky do rozvrhu výťažku u dražobnej spoločnosti. Podľa informácii o výške pohľadávky záložcu pri verejnej dražbe je takmer isté, že nebudem uspokojený vôbec...

Sťažovateľ vidí porušenie svojho ústavného práva v neprimeraných časových prieťahoch spôsobených nečinnosťou súdu...

Príslušný súd teda porušil základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľ žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie..., pričom tento nárok odôvodňuje predovšetkým

- dĺžkou celého konania
- blokovaním jeho finančných prostriedkov v hodnote vymáhanej pohľadávky v prospech ex. úradu na dobu do rozhodnutia o námietkach
- najmä nemožnosť použiť svoju nehnuteľnosť nedôvodne zaťaženú exekútorským záložným právom na zabezpečenie záväzku v peňažnom ústave, čím je vážne ohrozená sociálna existencia rodiny sťažovateľa

Nevyriešené právne vzťahy sú dôvodom neustálych sporov, vzájomného napádania, neustáleho a zároveň stupňujúceho sa napätia medzi účastníkmi konania. Pretrvávajúce napätie a právna neistota sú značnou psychickou záťažou pre sťažovateľa, čo sa negatívne odráža na jeho zdravotnej pohode...

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nakoľko odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a tento účel možno dosiahnuť iba právoplatným rozhodnutím, pričom Okresný súd ŽILINA v konaní podľa tejto sťažnosti nekoná bez prieťahov navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vydal tento nález

1. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu ŽILINA v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 641/2009 a 1 T 110/10 porušené bolo.

2. *Sťažovateľovi sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 116 178,72 €, ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.*

3. *Okresný súd ŽILINA je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania v sume 1 583,21 € na účet právneho zástupcu... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.*

*Súhlasím, aby súd konal aj v mojej neprítomnosti. Na nariadení pojednávania netrvám.»*

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom listom sp. zn. 1 SprS/487/2012 z 30. júla 2012, ku ktorému bolo pripojené aj vyjadrenie zákonnej sudkyne z 25. júla 2012 a vyjadrenie vyššej súdnej úradníčky, a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedeným vyjadreniam zo 17. augusta 2012.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol len to, že sa s vyjadreniami zákonnej sudkyne a vyššej súdnej úradníčky stotožňuje, a dodal, že „*súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti*“.

2.2 Zákonná sudkyňa vo svojom vyjadrení uviedla chronológiu úkonov vykonaných v danej veci a dodala, že:

*«... Po tom, ako mi bol spis predložený na vybavenie o odvolaniach proti uzneseniu vydaného vyšším súdnym úradníkom som konala bezodkladne aj s poukazom na počet vecí v agende „Er“.»*

2.3 Vyššia súdna úradníčka k danej veci uviedla najmä, že:

*„... predmetná vec nebola doposiaľ vybavená z dôvodu zaťaženia exekučného súdu veľkým množstvom návrhov (žiadostí o udelenie poverenia, návrhov povinného na odklad exekúcie, návrhov oprávneného na zmenu exekútora, námietok povinného proti exekúcii, rozvrhov výťažku, návrhov na zastavenie exekúcie), resp. podnetov účastníkov exekučných konaní. Súd o týchto podaniach rozhoduje postupne.*

*Dňa 04. 02. 2011 bolo vydané uznesenie o nepriznaní oslobodenia povinného od súdneho poplatku za konanie o námietkach povinného proti exekúcii. Po právoplatnosti tohto uznesenia bude konanie o námietkach povinného proti exekúcii bezodkladne zastavené.“*

2.4 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom podaní k uvedeným vyjadreniam okresného súdu uviedol, že:

*„... Po oboznámení sa s vyjadrením som nútený zotrvať na všetkých dôvodoch môjho podania zo dňa 10. 10. 2011, pretože dôvody uvádzané porušovateľom nie sú dôvodmi, ktoré by odôvodňovali porušenie mojich ústavných práv.“*

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

## II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 18 Er 641/09:

Dňa 1. apríla 2009 podal súdny exekútor Mgr. B. J., Exekútorský úrad, Ž. (ďalej len „súdny exekútor“), na okresnom súde žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného sťažovateľa proti povinnej Ing. Z. H., B., Ž. (ďalej len „povinná v 1. rade“), a spoločnosti C., s. r. o. (ďalej len „povinná v 2. rade“), pre vymoženie pohľadávky vo výške 116 178,72 € s príslušenstvom. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 18 Er 641/09.

Dňa 7. apríla 2009 okresný súd vyzval rozhodcovský súd, ktorý rozhodoval spor medzi sťažovateľom a povinnou v 1. a v 2. rade, aby v lehote 10 dní zapožičal rozhodcovský spis.

Dňa 8. apríla 2009 rozhodcovský súd predložil okresnému súdu vyžiadaný spisový materiál.

Dňa 21. apríla 2009 okresný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým vyhovel žiadosti podanej 1. apríla 2009.

Dňa 20. mája 2009 okresný súd vrátil zapožičaný rozhodcovský spis rozhodcovskému súdu.

Dňa 12. júna 2009 povinná v 1. rade podala súdnemu exekútorovi námietky proti exekúcii.

Dňa 18. júna 2009 súdny exekútor predložil okresnému súdu námietky povinnej v 1. rade na rozhodnutie.

Dňa 25. júna 2009 súdny exekútor predložil okresnému súdu vyjadrenie sťažovateľa k námietkam povinnej v 1. rade.

Dňa 20. novembra 2009 sťažovateľ podal na okresnom súde oznámenie, v ktorom uviedol, že 18. augusta 2009 podal podnet na začatie trestného stíhania proti povinnej v 1. rade pre podozrenie zo spáchania trestného činu, a zároveň žiadal, aby okresný súd urýchlene rozhodol o námietkach povinnej v 1. rade.

Dňa 24. novembra 2009 súdny exekútor požiadal okresný súd o oznámenie, či bolo vydané rozhodnutie o námietkach povinnej v 1. rade.

Dňa 3. februára 2010 okresný súd vyzval povinnú v 1. rade, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy zaplatila poplatok súvisiaci s podanými námietkami proti exekúcii vo výške 6 970,50 €, s poučením, že súd toto konanie zastaví, ak nedôjde k zaplateniu týchto poplatkov.

Dňa 18. februára 2010 povinná v 1. rade podala na okresnom súde návrh na oslobodenie od súdneho poplatku.

Dňa 26. marca 2010 okresný súd vyzval povinnú v 1. rade, aby v lehote 7 dní od doručenia výzvy predložila okresnému súdu dôkazy na preukázanie svojich sociálnych a majetkových pomerov.

Dňa 16. apríla 2010 povinná v 1. rade podala na okresnom súde potvrdenie o svojich osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

Dňa 13. septembra 2010 súdny exekútor požiadal okresný súd o oznámenie, či bolo vydané rozhodnutie o námietkach povinnej v 1. rade.

Dňa 4. februára 2011 okresný súd rozhodol, že povinnej v 1. rade oslobodenie od platenia súdnych poplatkov nepriznáva.

Dňa 1. marca 2011 povinná v 1. rade podala odvolanie proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov.

Dňa 18. apríla 2011 súdny exekútor požiadal okresný súd o oznámenie, či bolo vydané rozhodnutie o námietkach povinnej v 1. rade, ktoré boli súdu predložené 18. júna 2009.

Dňa 12. mája 2011 okresný súd predložil Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) spis s opravným prostriedkom, ktorý podala povinná v 1. rade.

Dňa 22. júla 2011 krajský súd svojím rozhodnutím potvrdil uznesenie prvostupňového súdu.

Dňa 16. augusta 2011 bolo okresnému súdu zaslané uznesenie krajského súdu.

Dňa 5. októbra 2011 podal súdny exekútor na okresnom súde opakovanú žiadosť o oznámenie, z akého dôvodu súd nerozhodol o námietkach povinnej v 1. rade.

Dňa 5. októbra 2011 súdna tajomníčka zaslala súdnemu exekútorovi odpoveď na jeho žiadosť prostredníctvom emailovej správy.

Dňa 21. novembra 2011 okresný súd vyzval povinnú v 1. rade, aby do 10 dní predložila stanovisko k vyjadreniam sťažovateľa, ktoré predložil k námietkam exekúcie.

Dňa 23. decembra 2011 okresný súd uznesením rozhodol o zamietnutí námietok povinnej v 1. rade proti exekúcii a o zastavení exekúcie v časti o vymoženie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 € denne počítanú od 1. apríla 2007 do 7. júla 2008.

Dňa 27. januára 2012 povinná v 1. rade podala na okresnom súde odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 23. decembra 2011.

Dňa 8. februára 2012 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby sa v lehote 10 dní vyjadril k podanému odvolaniu povinnej v 1. rade.

Dňa 17. februára 2012 podal sťažovateľ vyjadrenie k odvolaniu povinnej v 1. rade.

Dňa 27. februára 2012 okresný súd uznesením rozhodol o odmietnutí odvolania podaného povinnou v 1. rade.

Dňa 26. marca 2012 povinná v 1. rade podala na okresnom súde odvolanie proti uzneseniu súdu z 27. februára 2012.

Dňa 19. apríla 2012 okresný súd vydal opravné uznesenie, ktorým opravil znenie uznesenia vydaného 27. februára 2012.

### III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 641/09 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované

v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že doterajšia dĺžka posudzovaného konania (ako na to bude poukázané v bode III/3 tohto rozhodnutia) nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom. Dĺžka napadnutého konania teda nebola vyvolaná správaním sťažovateľa.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní a konštatuje, že okresný súd bol v danej veci opakovane bezdôvodne nečinný, a to konkrétne od 25. júna 2009 do 3. februára 2010 (sedem mesiacov), od 16. apríla 2010 do 4. februára 2011 (deväť mesiacov) a od 16. augusta 2011 do 21. novembra 2011 (tri mesiace). Uvedená absolútna nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas viac ako poldruha roka súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné priet'ahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné. Vzhľadom na uvedenú dlhodobú nečinnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k priet'ahom, ktoré neboli spôsobené zložitou veci ani správaním účastníkov konania, ale výlučne v dôsledku postupu okresného súdu. K uvedenej nečinnosti, a teda k zbytočným priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu

súdu. Nadmerné množstvo vecí ako objektívny dôvod priet'ahov, na ktoré v danej veci bolo poukázané, nebolo možné akceptovať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom cit. predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných priet'ahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobo obmedzené personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo s'ťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec alebo vyššieho súdneho úradníka. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti s'ťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení súdu (I. ÚS 6/06).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. Vzhľadom na to, že 27. februára 2012 okresný súd rozhodol o odmietnutí odvolania podaného povinnou v 1. rade, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadost'učinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať finančného zadosťučinenie v sume 116 178,72 €, ktoré odôvodnil celkovou dĺžkou napadnutého konania a ďalšími dôvodmi uvedenými v bode I/1 tohto nálezu.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa považuje za primerané v sume 1 500 €. Ústavný súd pritom poznamenáva, že toto zadosťučinenie nemožno zamieňať alebo stotožniť s náhradou škody.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia z 10. októbra 2011 a spísanie ústavnej sťažnosti z 10. októbra 2011). Za dva úkony vykonané v roku 2011 patrí odmena v sume dvakrát po 123,50 € a režijný paušál v sume dvakrát po 7,41 € v zmysle § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších

predpisov, preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 261,82 €, ku ktorej bolo treba pripočítať 20 % DPH, teda sumu 52,36 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkove sumu 314,18 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2012